

သမ္မာကျမ်းစာနှင့် ဆုတောင်းခြင်း

The Scriptures and Prayer

နိဒါန်း

ဆုတောင်းခြင်း၏ လေးနက်သောအရေးကြီးမှုနှင့် လိုအပ်မှုကို နားလည်ရန် သမ္မာကျမ်းစာက ကျွန်ုပ်တို့ကို သွန်သင်ဖော်ပြပေးသည်။ ကျွန်ုပ်တို့၏နေ့စဉ်လမ်းလျှောက်ခြင်းနှင့် ဘုရားသခင်နှင့် ဆက်သွယ်ခြင်းအဖို့ တိကျသေချာသော ဆုတောင်းအသက်တာသည် မရှိမဖြစ်လိုအပ်သည်ဟု စာဖတ်ရှုသူအများအပြားတွင် နက်နဲသောယုံကြည်ချက်မရှိသည့်အတွက် ကျွန်ုပ်တို့၏နေ့စဉ် လမ်းလျှောက်ခြင်းနှင့် ဘုရားသခင်နှင့်ဆက်သွယ်ခြင်းတွင် အပြစ်၏တန်ခိုးမှ လွတ်မြောက်ရန်၊ လောကနှင့် စာတန်၏ ချေမှုန်းခြင်းများ၊ ထိုသို့သော ခံယူချက်သည် ကျွန်ုပ်တို့၏ စိတ်နှလုံးကို ဖမ်းစားပါက၊ ကျွန်ုပ်တို့သည် ဘုရားသခင်ရှေ့၌ အချိန်ပိုပေးနိုင်မည်လော။ ကျွန်ုပ်တို့၏မအားလပ်သောဘဝတွင် လောကတာဝန်များစွာထမ်းဆောင်ရင်း ထက်ထက်သန်သန် ဆုတောင်းပဌနာပြုနေကြပါသည်။ သို့သော် ကျွန်ုပ်တို့အားလုံးသည် ကျွန်ုပ်တို့လိုအပ်သည်ဟု ယူဆသည့်အရာအတွက် အချိန်ယူကြသည်။ ငါတို့ရဲ့ ကယ်တင်ရှင်ထက် ဘယ်သူက ပိုအလုပ်များတဲ့ ဘဝကို ဖြတ်သန်းခဲ့လဲ။ သို့သော်လည်း ခမည်းတော်ဘုရားသခင်ထံ ဆုတောင်းရန် ယေရှုသည်ကောင်းသော အချိန်ကို ဖယ်ထားတော်မူသည် (လုကာ ၆:၁၂၊ မာကု ၁:၃၅)။ ဘုရားသခင်ရှေ့တော်၌ ဆုတောင်းသူဖြစ်လိုဖို့ ရနိုင်သောအချိန်ကို အသုံးပြုရမည်ဖြစ်ပြီး ကျွန်ုပ်တို့သည် ထက်ထက်သန်သန် ဆုတောင်းသောသူဖြစ်ရပါမည်။

မာကု ၁:၃၅၊ ရှိ ဆုတောင်းချက်တွင် ခရစ်တော်၏ပုံသက်သေကို သုံးသပ်ကြည့်ပါ- ' နံနက်အချိန်၊ မိုးမလင်းမီကိုယ်တော်သည် ထပြီးလျှင် တောအရပ်သို့ထွက်ကြွ၍ ဆုတောင်းတော် မူ၏။' ဆုတောင်းခြင်း၏လိုအပ်မှုကို အပြုသဘောဆောင်သော ခံယူချက်သည် ခရစ်ယာန်များစွာ၏ ဘဝတွင် အရေးကြီးသည်။ မသဲ ၂၁:၃၃ တွင် ဘုရားသခင်က 'ငါ့အိမ်ကို ဆုတောင်းရာအိမ်ဟူ၍ ခေါ်ဝေါ်ကြလတုံဟု ကျမ်းစာ၌လာသော်လည်း၊ သင်တို့သည် ထို အိမ်ကို ထားပြတွင်းဖြစ်စေကြပြီတကားဟု မိန့်တော်မူ၏။' ဟူ၍ ရှင်းရှင်းလင်းလင်း မိန့်တော်မူခဲ့သည်။ မှတ်သားပါ- **“စကားပြောဆိုခြင်း၊ သီချင်းဆိုခြင်းအိမ်”** မဟုတ်ဘဲ ဆုတောင်းခြင်းအကြောင်း သတိပြုပါ။ အသင်းတော်အများစုတွင် ဆုတောင်းခြင်းလုပ်ငန်းသည် အားနည်းသည်။ သင့်တွင် မိသားစုဆုတောင်းချိန်ရှိပါသလား၊ ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ ဆုတောင်းပွဲအစည်းအဝေးအတွက်

သင်လာပါသလား။ ယေဘုယျအားဖြင့် အသင်းတော်၌ဆုတောင်းရန် လာရောက်ကြသော အသင်းတော်အဖွဲ့ဝင်များ၏ ပျမ်းမျှ 10% ဖြစ်သည်။ ဘုရားသခင်၏ ဝိညာဉ်တော်သည် ငါတို့ကို ပြည့်စေသောအခါ၊ ဆုတောင်းပဌနာပြုလျက်၊ ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်းခြင်းနှင့်တကွ စောင့်ရှောက်ကြလော့ (ကောလောသဲ ၄:၂)။ ဆုတောင်းခြင်းသည် ခြားနားစေသည်ဟု ၂ ကောရိန္နဲ ၁:၁၁ ‘သင်တို့သည်ကူညီ၍ ငါတို့အဘို့ဆုတောင်းလျှင်၊ နောက်၌လည်း ကယ်လွှတ်တော်မူလတံ့ဟု ငါတို့သည် ယုံကြည်မျှော်လင့်ခြင်းရှိ၏။ ထိုသို့ဖြစ်လျှင် အများသော သူတို့သည် ကူညီသောအားဖြင့် ငါတို့၌ ရောက်သော ကျေးဇူးကို အများသောသူတို့သည်ထောက်၍ ငါတို့အတွက်ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်းကြလိမ့်မည်။’ ဟုဆိုသည်။

ဆုတောင်းနည်းကို လေ့လာရန် လိုအပ်ကြောင်း သမ္မာကျမ်းစာက သွန်သင်သည် (လုကာ ၁၈)။ သို့သော် ထိုကဲ့သို့သောထင်မြင်ယူဆခြင်းသည် ရောမ ၈:၂၆ ၌ ဖော်ပြချက်နှင့် ကွဲလွဲပါသည်- ‘ထိုမှတစ်ပါး၊ ငါတို့မတတ်နိုင်သောအရာမှာ ဝိညာဉ်တော်သည် မစတော်မူ၏။ ငါတို့သည်ဆုတောင်း သင့်သည်အတိုင်း အဘယ်ဆုကို တောင်းရမည်ဟုမသိကြ။ သို့ရာတွင် ငါတို့ဆုတောင်းခြင်းအမှုကို နှုတ်မမြှောက်နိုင်သော ညည်းတွားခြင်းအားဖြင့် ဝိညာဉ်တော်သည် စောင့်မတော်မူ၏။’ ဤအရာကို ခရစ်ယာန်ဘယ်နှယောက်ကယုံကြည်သနည်း။ ခရစ်ယာန်များသည် ယေဘုယျအားဖြင့် သူတို့သည် ဆုတောင်းသင့်သည်အရာများကို သိသည်ဟု ထင်ကြသော်လည်း ကျွန်ုပ်တို့သည် မကြာခဏ မသိဘဲနှင့် လောကကို စွဲလမ်းကြသည်။ ဘုရားသခင်သည် ကျွန်ုပ်တို့အား လောက၏ ဖောက်ပြန်ပျက်စီးခြင်းမှ သန့်ရှင်းစင်ကြယ်စေသောအခါ အသစ်ပြုပြင်ထားသော ကျွန်ုပ်တို့၏ နှလုံးသားဟာ ဘုရားသခင်အဖို့ဖြစ်ကြောင်း နားလည်သဘောပေါက်ရန် လိုအပ်ပါသည်။

သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်နှင့် ဆုတောင်းခြင်း။

ခရစ်ယာန်များသည် သန့်ရှင်းသော ဝိညာဉ်တော်၏ တိုက်ရိုက်လုပ်ဆောင်မှုဖြင့် ဆုတောင်းကြသည်။ စစ်မှန်သောဆုတောင်းချက်သည် ဝိညာဉ်တော်အားဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့အတွင်း၌ နိုးကြားနေသော ဝိညာဉ်ရေးလိုအပ်ချက်ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် ကျွန်ုပ်တို့သည် ဘုရားသခင်ကို ခရစ်တော်၏နာမတော်အားဖြင့် သန့်ရှင်းသောအလိုတော်နှင့်အညီ တောင်းဆိုရန်ဖြစ်သည်။ ၁ ယော ၅:၁၄ တွင် “ငါတို့သည် ဘုရားသခင်အထံတော်၌ ရဲရင့်ခြင်း အကြောင်းဟူမူကား၊ ငါတို့သည်အလိုတော်နှင့်အညီ တစ်စုံတစ်ခုသောဆုကို တောင်းလျှင်၊ ဘုရားသခင်သည် နားထောင်တော်မူ၏။” ဟုဆိုသည်။ သို့သော် ဘုရားသခင်၏အလိုတော်နှင့် မညီသော တစ်စုံတစ်ရာကို အရူးအမူးလုပ်ခြင်း သို့မဟုတ် တောင်းဆိုခြင်းသည် ဆုတောင်းခြင်းမဟုတ်ဘဲ

တွေးတောခြင်းသာဖြစ်သည်။ ကျွန်ုပ်တို့သည် ၎င်းတို့ကို တွေးတောဆင်ခြင်စဉ်တွင် ဘုရားသခင်၏ ပေါ်လွင်ထင်ရှားသော အလိုတော်ကို ထင်ရှားစေပါသည်။ အမျိုးမျိုးသောအခြေအနေများတွင် ကျွန်ုပ်တို့စိတ်နှလုံးနှင့် ဘုရားသခင်အကူအညီကို စဉ်ဆက်မပြတ်ကျင့်သုံးရန် တောင်းဆိုသည့် မူများကို သမ္မာကျမ်းစာတွင် မကြာခဏပြောထားသည်။ ထို့ကြောင့် ကျွန်ုပ်တို့၏ လိုအပ်ချက်အရ ဆုတောင်းရန် သွန်သင်ပေးသည့် အချိန် (လုကာ ၁၁:၁) နှင့် မြဲမြံစွာဆုတောင်းခြင်း၌ ကျွန်ုပ်တို့၏ဆုတောင်းသံ ကြားနာရန် ကိုယ်တော်ကို နှိုးဆော်ခြင်းဖြစ်သည်။

သမ္မာကျမ်းစာက ကျွန်ုပ်တို့အား ဝိညာဉ်တော်၏အကူအညီလိုအပ်ကြောင်း သို့မဟုတ် ကျွန်ုပ်တို့၏လိုအပ်ချက်ကို သိရှိစေသည်။ ဦးစွာ၊ ကျွန်ုပ်တို့၏ဝိညာဉ်ရေး သို့မဟုတ် ယာယီလိုအပ်သောအရာများကို ကိုယ်တော်ကိုသိစေမည်ဖြစ်သည်။ စမ်းသပ်မှုများနှင့် စုံစမ်းသွေးဆောင်မှုများမှ လွတ်မြောက်ရန် ကျွန်ုပ်တို့ဆုတောင်းသော်လည်း ဘုရားသခင်သည် ကျွန်ုပ်တို့အား နိမ့်ချမှု၊ သန့်ရှင်းမှုရှိရန်နှင့် ဆင်းရဲဒုက္ခများကို စေလွှတ်မည်ဖြစ်သောကြောင့်၊ ၂ ကောရိန္နာ ၁၂:၉ တွင် “ငါ့ကျေးဇူးသည် သင့်အဘို့လောက်ပေ၏။ ငါ့တန်ခိုးသည် အားနည်းခြင်းအဖြစ်၌ စုံလင်တတ်သည် ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ထို့ကြောင့် ခရစ်တော်၏ တန်ခိုးသည် ငါ့အပေါ်၌ ကျိန်းဝပ်မည်အကြောင်း ငါကိုယ်၌ အား နည်းခြင်းအဖြစ်ကို ဝမ်းမြောက်သောစိတ်နှင့် ဝါကြွားခြင်းငှါ သာ၍ ငါအလိုရှိ၏။” ဟုဆိုသည်။

ဘုရားသခင်၏ အကူအညီကို ရှာသောသူတွေ၏ အသနားခံစာတွေကို ဘုရားသခင်ကြားပြီး လက်ခံသည်။ ဒေသနာ ၆:၁၂ က ‘အရိပ်အကဲသို့ လွန်တတ်သော အနတ္တအသက် ကာလပတ်လုံး၊ လူ၌ကျေးဇူးပြုတတ်သောအရာကို အဘယ်သူသိနိုင်သနည်း။ နေအောက်၌ လူနောက်မှာ ဖြစ်လတံ့သော အမှုအရာတို့ကိုလည်း၊ အဘယ်သူပြော နိုင်သနည်း။’ ဟုဆိုသည်။

သူငယ်ချင်းများ၊ အလုပ်အကိုင်များ၊ ကျန်းမာရေးနှင့် အကာအကွယ်များကဲ့သို့သော ယာယီအရာများသည် ဝိညာဉ်ရေးအရ ဆုတောင်းခြင်းဖြစ်နိုင်သည် (မသဲ ၆:၁၁)။ သို့သော် ၎င်းတို့သည် အဓိကအားဖြင့် ခရစ်ယာန်များနှင့် သက်ဆိုင်သောအရာမဟုတ်ပေ (မသဲ ၆:၃၃)။ ၎င်းသည် ကောင်းကင်နှင့် ထာဝရအရာများဖြစ်သည် (ကောလောသဲ ၃:၁)။ နာမ်ပိုင်းဆိုင်ရာအရာများထက် အဆပေါင်းများစွာ သာ၍အရေးကြီးပြီး တန်ဖိုးရှိသောကြောင့် ဦးစွာရှာဖွေရမည့်အရာဖြစ်သည်။ ဘုရားသခင်ထံမှ ရုပ်ဝတ္ထုပစ္စည်းများနှင့် လမ်းညွှန်မှုကို ရှာဖွေရာတွင် ကျွန်ုပ်တို့သည် စိတ်ကျေနပ်မှုရရှိစေရန်အတွက်မဟုတ်ဘဲ ကိုယ်တော်ကို ပို၍နှစ်သက်စေရန် အထောက်အကူတစ်ခုအနေဖြင့် ဖြစ်သင့်ပါသည်။ အမျက်ထွက်ခြင်းမရှိဘဲ ဘုရားသခင်အလိုတော်အတိုင်း နာခံအသက်ရှင်ပါ (ဆာလံ ၁၉:၁၃)။ ထို့အပြင်၊ ကရုဏာသည်

ကျွန်ုပ်တို့၏ကောင်းကျိုးအတွက် မည်သည့်အချိန်တွင် အထောက်အကူဖြစ်စေမည်ကို ဘုရားသခင်သိတော်မူသည် (ဆာလံ ၁၀၆:၁၈) ထို့ကြောင့် ကျွန်ုပ်တို့၏ဆုံးဖြတ်ချက်များကို ဘုရားသခင်ထံ အပ်နှံရမည်ဖြစ်သည်။ ကျွန်ုပ်တို့သည် ဘုရားသခင်၏အလိုတော်အတိုင်း ဆုတောင်းရမည် (၁ယော ၅:၁၄၊ ၁၅)။

ကျွန်ုပ်တို့၏ပန်းတိုင်နှင့် ရည်ရွယ်ချက်များသည် ဘုရားသခင်၏အလိုတော်နှင့်အညီ ဖြစ်ရမည်။ ယုံကြည်သူများသည် ၎င်းတို့၏ဆုတောင်းချက်များတွင် ဘုရားသခင်နှင့် အဓိကဆက်ဆံ သင့်သည့်အရာများမှာ ၎င်းတို့၏စိတ်ဝိညာဉ်၏ စိတ်သဘောထားဖြစ်ပြီး ဘုရားသခင်နှင့် သင့်မြတ်နေခြင်းဖြစ်သည်။ ဘုရားသခင်သည် ကျိုးပဲ့ကြေကွဲသောစိတ်ကို အဓိကအားဖြင့် လိုအပ်ကြောင်းကို သိရှိနားလည်ရန်နှင့် သူ၏အတွင်းစိတ်နှလုံးကို ရှာဖွေရန် ဒါဝိဒက ဘုရားသခင်အား တောင်းဆိုခဲ့သည် (ဆာလံ ၁၃၉:၂၃၊ ၂၄)။ ကျွန်ုပ်တို့သည် ဘုရားသခင်ထံ ကျေနပ်စွာဆုတောင်းနိုင်ပြီး ဘုရားသခင်သည် ကိုယ်တော်၏အချုပ်အခြာ အာဏာ ရည်ရွယ်ချက်နှင့်အညီ ကျွန်ုပ်တို့၏အော်ဟစ်ခြင်းကို ဖြေကြားပေးမည်အကြောင်း ဝိညာဉ်တော်၏ အကူအညီကို ကျွန်ုပ်တို့ရှာသင့်သည် (ဟေဗြဲ 4:16)။

ဘုရား၏အချုပ်အခြာအာဏာနှင့် ဆုတောင်းခြင်း။

ဝိညာဉ်တော်သည် ကျွန်ုပ်တို့အား ဆုတောင်းခြင်း၌ မှန်ကန်သောရည်ရွယ်ချက်များကို သွန်သင်ပေးသည်ဟု သမ္မာကျမ်းစာက ဆိုသည်။ ဘုရားသခင်သည် ဆုတောင်းပဋ္ဌနာကို သုံးပိုင်းပုံစံဖြင့် ခန့်အပ်ထားသည်။ ပထမဦးစွာ၊ ကြီးမြတ်သော Triune God ကိုချီးမြှောက်ခြင်းခံရပေမည်။ ဆုတောင်းခြင်းသည် သန့်ရှင်းသော ဝိညာဉ်တော်၏ ရွှေ့လျား ညွှန်ပြသော တန်ခိုးတော်အားဖြင့် သားတော်၏ နာမတော်ဖြင့် ခမည်းတော်အား ဘုန်းအသရေကို ပေးဆောင်သော ဝတ်ပြုမှုတစ်ခုဖြစ်သည်။

ဒုတိယ၊ ကျွန်ုပ်တို့၏စိတ်နှလုံးကို နှိမ်ချပြီး သန့်စင်ရန်၊ ကျွန်ုပ်တို့ကို မှီခိုရာနေရာသို့ ခေါ်ဆောင်ရန်၊ ကျွန်ုပ်တို့၏အတွင်း၌ အကူအညီမဲ့မှုနှင့် မထိုက်တန်မှုဟူသော ခံစားချက်ကို တိုးပွားလာစေရန်အတွက် ဆုတောင်းရန် ညွှန်ကြားထားသည်။ အကြောင်းမူကား၊ သခင်မရှိလျှင် ငါတို့သည် အဘယ်အရာကိုမျှ မတတ်နိုင်ကြ။ (ယော၊ ၁၅:၁-၇)။ ကျွန်ုပ်တို့၌ရှိရှိသမျှ အရာအားလုံးသည် ကိုယ်တော်၏ကရုဏာတော်ကြောင့် ဖြစ်သည်။ ဆုတောင်းခြင်းအတွက်

ကျွန်ုပ်တို့သည် ဘုရားသခင်၏ အကြွင်းမဲ့ပိုင်သအုပ်စိုးရှင်၏ ကျေးဇူးတော်အပေါ် လုံးဝ မှီခိုနေသည် (ဟောရှာယ ၆၅:၂၄)။

ကျွန်ုပ်တို့၏ဆုတောင်းချက်အချို့သည် အဖြေမရသေးသည့်အကြောင်းရင်းတစ်ခုမှာ ကျွန်ုပ်တို့တွင် ကောင်းကင်ဘုံမှ ကွဲပြားသောရည်ရွယ်ချက်ရှိသောကြောင့်ဖြစ်သည်။ ကျွန်ုပ်တို့၏ ကယ်တင်ရှင်က မသဲ ၇:၇ တွင် 'တောင်းကြလော့။ တောင်းလျှင်ရမည်။ ရှာကြလော့။ ရှာလျှင်တွေ့မည်။ တံခါးကိုခေါက်ကြလော့။ ခေါက်လျှင်ဖွင့်မည်။' ဟုဆိုသည်။ ရှင်ပေါလုက ရောမ ၁၅:၃၀ တွင် 'ငါသည်ဘုရားသခင်၏ အလိုတော်အတိုင်း ဝမ်းမြောက်သော စိတ်နှင့်သင်တို့ရှိရာသို့ ရောက်၍ သင်တို့နှင့်အတူသက်သာခြင်းကို ခံစားလိုသောငှါ' ဟုဆိုသည်။ တစ်စုံတစ်ခုအတွက် ဆုတောင်းခြင်းသည် ကျွန်ုပ်တို့၏ ထာဝရအကျိုးအတွက် ဘုရားသခင် ရေးဆွဲထားသည့် အဆုံးကို ရှာရန်ဖြစ်သည်။ ကျွန်ုပ်တို့၏ကိုယ်ပိုင် လောကီပညာကို ယုံမှားခြင်းမရှိဘဲ ဘုရားသခင်၏ရည်ရွယ်ချက်ကို ဆင်ခြင်ပါ။ ကျွန်ုပ်တို့၏မေတ္တာရပ်ခံချက်သည် ဘုရားပေးသည့် အတိုင်းဖြစ်ရမည်ဖြစ်သောကြောင့် သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်အား ဖြည့်ဆည်းပေးရန် တောင်းလျှောက်ပါ။ ရှင်ပေါလုက ၁ကော ၁၆:၇ တွင် 'ယခုသွားစဉ်တွင် သင်တို့ကို တွေ့မြင်ခြင်းငှါသာ အလိုမရှိ၊ နောက်မှသခင်ဘုရားသည် အခွင့်ပေးတော်မူလျှင်၊ သင်တို့နှင့်အတူ ကြာမြင့်စွာနေမည်ဟု မြော်လင့် ခြင်း ရှိ၏။' ဟုဆိုသည်။

သမ္မာကျမ်းစာက ကျွန်ုပ်တို့အား ဘုရား၏ကတိတော်များကို မည်သို့အသနားခံရမည်ကို သင်ကြားပေးခဲ့သည်။ ဆုတောင်းခြင်း၌ ယုံကြည်ခြင်း အပြည့်အဝရှိရမည် (ရောမ ၁၀:၁၄)။ အကျွန်ုပ်ယုံကြည်သည်ထက် မစတော်မူပါဟု တပ်မှူးအား ဆင့်ဆိုပါလော့။ (မာကု ၉:၂၄)။ ယခု ယုံကြည်ခြင်းသည် ဘုရားသခင်၏ ကတိတော်များကို လေးစားရာရောက်သည် (ဟောမြဲ ၄:၁၊ ရောမ ၄:၂၁)။ ထို့ကြောင့် ကျွန်ုပ်တို့သည် ဘုရားသခင်၏ နှုတ်ကပတ်တော်ကို မယုံနိုင်ပါ။ မှန်ကန်စွာဆုတောင်းပါ။ ဘုရားသခင်၏ကတိတော်များတွင် ဆုတောင်းခြင်းကိစ္စပါဝင်ပြီး အတိုင်းအတာကိုသတ်မှတ်ပါ။ ကျွန်ုပ်တို့သည်မိမိအချိန်နှင့်အမျှ ကိုယ်တော်ကတိပြုထားသမျှ အားလုံးအတွက်ဆုတောင်းရမည်။ ကျွန်ုပ်တို့အတွက် ကောင်းမွန်ပြီး အသုံးဝင်စေမည့် ကန်သတ်ချက်များအောက်တွင် ဘုရား၏ထောက်ပံ့မှုကို လိုအပ်နေပါသည်။ ထို့ကြောင့် ကျွန်ုပ်တို့သည် မြင့်မြတ်သောကတိတော်များကို ပိုမိုသိရှိနားလည်လာလေလေ၊ ဘုရားသခင်ထံတော်မှ ကျေးဇူးတော်နှင့် ကရုဏာကို နားလည်နိုင်လေလေဖြစ်သည်။ ကျွန်ုပ်တို့သည် ဘုရားသခင်ရှေ့တော်၌ နှစ်သက်လက်ခံနိုင်သော ပဌာနပြုခြင်းအတွက် သာလွန်ကောင်းမွန်သော တန်ဆာပလာ များဖြစ်သည် (ဟောမြဲ ၄:၁၁)။

ဘုရားသခင်၏ကတိတော်အချို့သည် ယေဘုယျအားဖြင့် အတိအကျမဟုတ်ပေ။ အချို့သည် အခြေအနေအရ၊ အချို့မှာ ခြွင်းချက်မရှိ၊ အချို့တို့သည် ဤဘဝ၌ ပြည့်စုံ၏။ ကျွန်ုပ်တို့၏လိုအပ်ချက်များကို ယုံကြည်ခြင်းဖြင့် တင်ပြကာ ဘုရားသခင်ရှေ့တော်၌ မှန်ကန်စွာ တောင်းပန်ကြပါစို့။ သမ္မာကျမ်းစာသည် ကျွန်ုပ်တို့အား ဆုတောင်းခြင်းဖြင့် ဘုရားသခင်ထံ အပြည့်အဝ အပ်နှံရန် သင်ပေးသည်။ ဆုတောင်းခြင်းသည် ကျွန်ုပ်တို့၏အကူအညီမဲ့ခြင်းကို အသိအမှတ်ပြုခြင်းဖြစ်ပြီး ကျွန်ုပ်တို့၏အကူအညီအားလုံးလာသော ကိုယ်တော်အား မျှော်ကြည့်ခြင်းဖြစ်သည် (ဆာလံ ၁၂၁)။ ကျွန်ုပ်တို့၏လိုအပ်ချက်တိုင်းကို ဖြည့်ဆည်းပေးရန် ကိုယ်တော်၏ လုံလောက်မှုကို သိရှိခြင်းဖြစ်သည် (ဖိလိပ္ပိ ၆:၁၃)။ ကျွန်ုပ်တို့၏ 'တောင်းဆိုချက်များ' (ဖိလိပ္ပိ ၄:၆) သည် ဘုရားသခင်ထံ ထင်ရှားစေသည်။ ဤတောင်းဆိုချက်များသည် ကျွန်ုပ်တို့၏ကိုယ်ပိုင်တောင်းဆိုချက်များနှင့် ကွဲပြားနိုင်ပါသည်။

ကျွန်ုပ်တို့သည် ဘုရားသခင်ရှေ့တော်၌ ကျွန်ုပ်တို့၏ စိတ်ခံစားချက်ကို ထုတ်ဖော်နိုင်ရန် မသတ်မှတ်ထားပေ။ ကျွန်ုပ်တို့သည် ကျွန်ုပ်တို့၏အသနားခံချက်ကို ဘုရားသခင်ရှေ့တော်တွင် ဖြန့်ခင်းပြီး ၎င်းကို မည်သို့ကိုင်တွယ်ရမည်ကို ညွှန်ပြရန် ၎င်း၏မြင့်မြတ်သောဉာဏ်ပညာထံ ထားရမည်ဖြစ်သည်။ ကျွန်ုပ်တို့သည် ဘုရားသခင်ထံမှ မည်သည့်အရာကိုမျှ မတောင်းဆိုပါ။ အကြောင်းမှာ ကျွန်ုပ်တို့သည် ဘုရားသခင်ကို ပူဇော်သော အပြစ်သားများဖြစ်သောကြောင့် ကျွန်ုပ်တို့သည် ကိုယ်တော်၏ သနားကြင်နာမှုနှင့် ကရုဏာကို နေ့စဉ်မှီခိုနေရပါသည်။ ကျွန်ုပ်တို့၏ဆုတောင်းချက်အားလုံးတွင်၊ 'မည်သို့ပင်ဆိုစေကာမူ.....သို့ရာတွင် အလိုတော် အတိုင်းဖြစ်သည်' (မသဲ ၂၆:၃၉) ဟုဆိုသည်။ သခင်ဘုရားအပေါ်၌ စိတ်ရှည်စွာ စောင့်ဆိုင်းနေရမည်ကို ကျွန်ုပ်တို့သတိရရမည်ဖြစ်သည်။

နောက်ဆုံးတွင်၊ ၎င်းသည် ကျွန်ုပ်တို့၏အဖြေမဟုတ်ဘဲ ဘုရားသခင်၏အဖြေဖြစ်ရမည်။ ပေါလုသည် အသားထဲ၌ရှိသော သူ၏ဆူးကိုဖယ်ရှားခြင်းငှါ၊ ထိုသို့ပြုမည့်အစား၊ ခံနိုင်ရည်ရှိရန် သခင်ဘုရားသည် ကျေးဇူးတော်ကို ပေးတော်မူသည် (၂ကော ၁၂)။ အချို့သော ဘုရားသခင်၏ ကတိတော်များသည် အကြွင်းမဲ့ နှင့် စကြာဝဠာ မဟုတ်ဘဲ အကန့်အသတ်မရှိ၊ ယေဘုယျဖြစ်သည်။ ကိုယ်တော်၏ ကရုဏာကို ပေးဆောင်ရန်အတွက် အချိန်ကို ဆုံးဖြတ်ပိုင်ခွင့်ကို ကိုယ်တော်ထံ အပ်ထားသည်။ ဇေဖနီ ၂:၃၊ 'တရားတော်အတိုင်း ကျင့်၍ စိတ်နှိမ့်ချသော ပြည်သူပြည်သားအပေါင်းတို့၊ ထာဝရဘုရားကို ရှာကြ လော့။ ဖြောင့်မတ်ခြင်းနှင့် စိတ်နှိမ့်ချခြင်းကိုလည်း ရှာကြလော့။ ထာဝရဘုရား အမျက်ထွက်တော်မူသောနေ့ ၌ သင်တို့သည် ပုန်းရှောင်ရာကို တွေ့ကောင်းတွေ့ကြ လိမ့်မည်။' ကျွန်ုပ်တို့အား ကရုဏာကို ပေးသနားရန်

ဘုရားသခင်အလိုတော်ဖြစ်နိုင်သည်။ ကျွန်ုပ်တို့လုပ်ဆောင်လိုသမျှအားလုံးအတွက် ကိုယ်တော်၏ ကောင်းမှုအပေါ် အပြည့်အဝအပ်နှံခြင်းသည် ကျွန်ုပ်တို့၏တာဝန်လည်းဖြစ်နိုင်သည်။

သည်းခံခြင်းနှင့်ဆုတောင်းခြင်း။

သမ္မာကျမ်းစာက ကျွန်ုပ်တို့အား နေ့စဉ် ဘုရားသခင်နှင့် ပိုမိုနီးကပ်စွာ ဆက်သွယ်ခြင်း သို့မဟုတ် အသနားခံခြင်းမှ ရရှိသည့် စစ်မှန်ပြီး နက်နဲသော နှစ်သိမ့်မှုနှင့် ငြိမ်သက်ခြင်းကို ဖော်ပြသည် (ဆာလံ 5:3)။ ကျွန်ုပ်တို့၏ဆုတောင်းချက်များသည် နံနက်တိုင်း ညတိုင်းတွင် မလုံလောက်ဘဲ ဘုရားသခင်ထံတော်သို့ အမှန်တကယ်ရောက်ရှိရန်၊ ဘုန်းကြီးသောမျက်နှာတော်၏ အလင်းကိုမြင်ရန်၊ ကရုဏာပလ္လင်တော်၌ စိတ်ရှည်စွာ ဆက်ဆံပြောဆိုရန်၊ ထာဝရစောင့်မျှော်နေသော ထာဝရပျော်ရွှင်မှု၏ ကြိုဟောချက်တစ်ခုဖြစ်သည်။ ငါတို့သည် ကောင်းကင်ဘုံ၌ ထာဝစဉ်နေ၍၊ ဆာလံ ၇၃:၂၈ တွင် ဆာလံဆရာက 'အကျွန်ုပ်မူကား၊ ဘုရားသခင်ထံတော်သို့ ချဉ်း ကပ်၍ အကျိုးရှိပါ၏။ အမှုတော်ရှိသမျှတို့ကို ကြားပြော ခြင်းအလိုငှါ၊ အရှင်ထာဝရဘုရား၌ ခိုလှုံလျက်နေပါ၏။' ဟုဆိုသည်။ ဘုရားသခင်နှင့် ဆက်ဆံရာတွင် ဝိညာဉ်သည် ဆုတောင်းရုံမျှဖြင့် ဖြေကြားခြင်းထက် ကြွယ်ဝတတ်သည်။ ဆာလံ ၂၇:၁၄၊ "ထာဝရဘုရားကို မြော်လင့်လော့။ အားယူ၍ ရဲရင့်သော စိတ်နှလုံးရှိလော့။ ထာဝရဘုရားကို မြော်လင့် လျက်နေလော့။"

သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်သည် ဆုတောင်းခြင်းဖြင့် ဤကောင်းချီးမင်္ဂလာကို ဖန်တီးပေးသည်။ ဆုတောင်းခြင်းအရာဝတ္ထုအဖြစ် ဘုရားသခင်ကို စိတ်နှလုံးရွှင်လန်းစေခြင်းဖြစ်ပြီး အထူးသဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့၏ခမည်းတော်အဖြစ် ဘုရားသခင်အား အသိအမှတ်ပြုခြင်းနှင့် နားလည်သဘောပေါက်ခြင်းပင်ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် တပည့်တော်များက ဆုတောင်းရန် သခင်ယေရှုကို သွန်သင်ပေးရန် တောင်းဆိုသောအခါ.....(မသဲ ၆:၉-၁၅)။ 'ထိုသို့သင်တို့သည်သားဖြစ်သောကြောင့် အဗွအဘဟု ခေါ်တတ်သော သားတော်၏ဝိညာဉ်တော်ကို သင်တို့စိတ်နှလုံးထဲသို့ ဘုရားသခင် စေလွှတ်တော်မူ၏။' (ဂလာတိ ၄:၆)။ သားသမီးများသည် မိဘ၌ရှိကြသည့် ဝတ်ပြုဆုတောင်းမှုကဲ့သို့သော ဘုရားသခင်၌ ဝတ်ပြုကိုးကွယ်မှုနှင့် သန့်ရှင်းသောမွေ့လျော်မှုတို့ ပါဝင်သည်။ ဧဖက် 2:18 တွင်၊ ယုံကြည်ခြင်း ခိုင်ခံ့စေရန်နှင့် ကျွန်ုပ်တို့၏စိတ်နှလုံးကို နှစ်သိမ့်စေခြင်းအတွက်၊ 'ဘုရားသခင်အားဖြင့် ငါတို့သည် ခမည်းတော်ထံသို့ ဝိညာဉ်တော်တစ်ဆူတည်းဖြင့် ရနိုင်သည်' ဟူ၍ ကျွန်ုပ်တို့အား ပြောပြထားပါသည်။ ကျွန်ုပ်တို့သည် ခမည်းတော်ထံ နေ့စဉ်နှင့်အမျှ စိတ်ရှည်သည်းခံ၍ အသနားခံကာ ကိုယ်တော်ကို အပြည့်အဝယုံကြည်ကိုးစားသောအခါတွင် ငြိမ်သက်မှုနှင့် နှစ်သိမ့်မှုတို့ကို ပြည့်စေသည် (ဖိလိပိ

၄:၆-၈)။ ကျွန်ုပ်တို့သည် ကျွန်ုပ်တို့၏လူသားခွန်အားဖြင့် မည်သည့်အရာကိုမျှ အလျင်စလိုမလုပ်ဘဲ သခင်ကိုစောင့်ဆိုင်းရန် သင်ယူကြပါစို့။

ငြိမ်သက်ခြင်းနှင့် ချမ်းသာခြင်းကို ခံရသော စိတ်နှလုံးသည် ဘုရားသခင်၏ စိတ်နှလုံးကို မြင်ခြင်းတည်းဟူသော ကျေးဇူးတော်၏ ပလ္လင်တော်၊ ဇာတိပလ္လင် စိတ်ကူးစိတ်သန်းဖြင့်မဟုတ်ဘဲ ဝိညာဉ်ရေးအလင်းရောင်ဖြင့် ခိုင်ခံ့စေသည်။ (ဟေဗြဲ ၁၁:၂၇)။ ထို့ကြောင့်၊ ဟေဗြဲ ၄:၁၆၊ 'ထို့ကြောင့်၊ ငါတို့သည် သနားခြင်း ကရုဏာကို၎င်း၊ တော်လျော်သောမစခြင်း ကျေးဇူးတော်ကို၎င်း ခံရမည်အကြောင်း၊ ရဲရင့်သောစိတ်နှင့် ကျေးဇူးပလ္လင်တော်သို့ တိုးဝင် ချည်းကပ်ကြကုန်အံ့။' တွင် ကျွန်ုပ်တို့အား တိုက်တွန်းထားသည်။

နိဂုံး

နောက်ဆုံးတွင်၊ ကျွန်ုပ်တို့သည် ကိုယ်တော်ကို စောင့်ဆိုင်းနေစဉ် စိတ်အားထက်သန်စွာ သီးသန့်နှင့် စုပေါင်းဆုတောင်းခြင်းဖြင့် ခရစ်တော်၏ မြင့်မြတ်မှုကို အာရုံစိုက်ခြင်းသည် ကျွန်ုပ်တို့၏ဝိညာဉ် ရေးအင်အားနှင့် အခွင့်ထူး၏ရင်းမြစ်ဖြစ်သည်။ အသင်းတော်ဆုတောင်းခြင်းအစည်းအဝေးကို ပုံမှန်လာဖို့ ဆုံးဖြတ်ပါ။ ဖိလိပ္ပို ၄: 6-8 ခွင့်လွှတ်ခြင်းကျေးဇူးတော်နှင့် ကျေးဇူးတော်ချီးမွမ်းခြင်း အတွက်ကျွန်ုပ်တို့၏အသနားခံစာများနှင့် အတူဘုရားသခင်ကိုရှာခြင်းအကြောင်း ပြောဆိုပြီး ကျွန်ုပ်တို့၏စိတ်နှလုံးကိုငြိမ်သက်ခြင်းပေးလိမ့်မည်။ ကျွန်ုပ်တို့၏သခင်ယေရှုခရစ်အားဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့သည် ဘုရားသခင်ထံတိုက်ရိုက် ဝင်ရောက်ခွင့်ရသောကြောင့် ဆုတောင်းခြင်းလမ်းနှင့် နှုတ်ကပတ်တော်မှတစ်ဆင့် ကောင်းကင်နှင့်ဆက်သွယ်ခြင်းကို ပေးထားခြင်းဖြစ်သည်။ ဤကြီးစွာသောဂုဏ်အသရေကို မမေ့မလျော့ဘဲ ဘုရားသခင်နှင့် နေ့စဉ်တွေ့ဆုံကြပါစို့။ သခင်ယေရှုနဲ့ ဆုတောင်းပဌနာပြု၍ ဘုရားသခင်နှင့် နေ့တိုင်း ရင်းနှီးစွာ စောင့်ဆိုင်းကြပါစို့။ ဧဝံဂေလိတရား၊ ဝိညာဉ်ကယ်တင်ခြင်းနှင့် သန့်ရှင်းသူများ၏ စည်းလုံးညီညွတ်မှုအတွက် လန်းဆန်းတက်ကြွစေမည့် စွန့်စားမှုအချိန်သည် သခင်ဘုရားအထံတော်မှ ထွက်ပေါ်လာသည် (တ ၃:၁၉)။

Rev. Dr Jack Sin
Sovereign Hope Bible-Presbyterian Church
Singapore

